

stændighed, at den højtærede Kultusminister i Samraadet med Udvalget har udtalt sig saaledes, at vi føle os forvissede om, at disse Byggeplaner til sin Tid ville blive fremlagte for Rigsdagen, inden der sker noget som helst forbindelse, og at der vil blive givet den Lejlighed til at gøre sin Opfattelse gældende overfor disse Krav. I øvrigt kan jeg ganske henholde mig til, hvad der blev fremført af den ærede Ordfører, og skal hermed anbefale Forslaget.

Dinesen: Jeg har saa meget lettere ved at slutte mig til det, den ærede Ordfører udtalte, som jeg kan udtale min Anerkendelse af, at Udvalget har taget Hensyn til alle de Bemærkninger, som jeg gjorde ved Sagens første Behandling.

Hvad Funktionærernes Lønninger angaar, er det en selvfølgelig Sag, at det er et Spørgsmaal, som kan række meget vidt; thi saa vidt jeg kan skønne, drejer det sig om omtrent 1,000 Personer.

Jeg skal for øvrigt med Hensyn til Ordførers Udtalelser ikke gøre yderligere Bemærkninger. Derimod vil jeg takke den ærede Ordfører, fordi han stillede i Udsigt, at den foreløbige Opgørelse over projekterede Bygningsforanstaltninger, som ved Skrivelse af 4. April er tilgaaet Udvalget, maa blive trykt i Tilslutning til den afgivne Betænkning, thi det giver dog nogen Vejledning til at faa et nogenlunde rigtigt Syn paa hele dette Spørgsmaal. Naar den ærede Ordfører senere nævnede de Bygningsforanstaltninger, hvorom her var Tale, og mente, at der ikke vilde blive opført en Bolig til en Bekostning af omkring 30,000 Kr., vil jeg dog sige, at der er for Tiden opført Boliger til en Bekostning af meget nær opad dette Beløb, saa der er, som Ordføreren sagde, gode Grunde til at tage fornøden Forvaring mod et saadant Tilfælde.

Hvad Bygningsspørgsmaalet i øvrigt angaar, vil jeg nævne en Parallel, nemlig det Spørgsmaal, der har interesseret det høje Landsting, og som har foreligget her for en Tid siden, om Sindssygeanstalterne. Dette har givet Landstingets Udvalg Anledning til en meget korrekt Udtalelse, og det er forstaaeligt, at der fra det høje Landstings Side er taget fat paa dette Spørgsmaal. Det har overrasket mig, at medens det af Landstingets Betænkning fremgaar, at Landstinget har erhvervet sig Overslag og yderligere Oplysninger om de projekterede Bygningsforanstaltninger, har Folketingets Udvalg ikke erhvervet sig nogen saadan Oplysning. Dette anser jeg

for at være en Forsømmelse, saadan burde man ikke i dette Ting behandle en saadan Sag.

Der er af og til Kommuner, som rent tilfældigt, havde jeg nær sagt, rammes haardt af Byrderne ved abnorme. Ministeren har givet Tilsagn om at tage dette Forhold under Overvejelse, og der er saaledes Udsigt til, at man kan komme ind paa en Lettelse i dette Forhold. Jeg deler de Betragtninger, som bleve udtrykte af den ærede Ordfører, og anbefaler Forslaget til Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg kan takke for den velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet fra de forskellige Sider. Der er ingen Tvivl om, at baade for Døvtumme- og Aandssvageanstaltneres Vedkommende er det i høj Grad tidssvarende, at en saadan Forhøjelse af Kontingentbetalingen indtræder.

I Anledning af Udvalgets Betænkning vil jeg gerne udtale her i Tinget, ligesom jeg har gjort i Udvalget, at jeg mener, det er fuldt berettiget, naar man fra Tingets Side ønsker at faa forelagt Planer, Budgetoverslag osv. for større Byggeføretagender paa Aandssvageanstalter, thi selv om disse ere Privatinstitutioner, er deres Forhold dog et saadant, at det offentlige til syvende og sidst kommer til at staa inde for et muligt Underskud paa større Byggeføretagender og ved Administrationen i det hele.

Endelig kan jeg ogsaa fuldt ud billige Betænkningens Udtalelse om, at man ved fremtidige Lønreguleringer maa tage nøje Hensyn til, at man ikke derved binder sig, saa de faa en tilbagevirkende Kraft.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, at for Kommuner, der have et særlig stort Antal aandsvage eller døvtumme, altsaa abnorme, bør der kunne gives nogen Lettelse i den Forøgelse af Kontingentbetalingen, her er Tale om, har jeg undersøgt Rækkevidden og Betydningen deraf, og jeg kan oplyse, at medens der er 174 Kommuner, der hver betaler for 1 døvtum Person, er der kun 28, der betale for 2, og kun 5, der betale for 3 eller 4. 1 Kommune betaler for 5, 3 Kommuner for 6, 1 Kommune for 8, og endelig er der den store københavnske Kommune, der har 64 døvtumme Personer at betale for. Med Hensyn til Aandssvageanstalterne kan jeg oplyse eksempelvis, at for Sjælland gælder det, at der er 62 Landkommuner, som have mere end 1 aandsvage at betale for, men det gaar her som med Antallet